

Mi a legfőbb elfoglaltságunk?

Aggeus 1:1-15. „Dárius király második esztendejének hatodik hónapjában, a hónapnak első napján szóla az Úr Aggeus próféta által Zorobábelnek, a Sealtiel fiának, Júda fejedelmének, és Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak, mondván: Így szól a Seregeknek Ura, mondván: Ezt mondja e nép: Nem jött még el az idő, az Úr háza építésének ideje! Az Úr pedig így szól Aggeus próféta által, mondván:

Ideje-é néktek, hogy ti mennyezetes házakban lakozzatok, holott ez a ház romban áll? Most azért ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útaitokat! Sokat vetettetek, de keveset takartok; esztek, de meg nem elégesztek; isztok, de meg nem részegesztek; ruházkodtok, de meg nem melegesztek, a bérlő is lyukas zacskóra bérel. Ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útaitokat! Menjetek fel a hegyre, és hordjatok fát, és építsétek e házat, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőíttessem, azt mondja az Úr. Sokat vártatok, de ímé kevés lett; haza is hordtátok, de én ráfuvallok arra! Mi okért? azt mondja a Seregeknek Ura. Az én házamért, a mely, ím, romban áll, ti pedig siettek, ki-ki a maga házához. Azért vonták meg tőletek az egek a harmatot, vontá meg a föld az ő termését. És pusztulást rendeltem a sík földre és a hegyekre, a búzára és a borra, az olajra és mindarra, a mit a föld terem; sőt az emberre és a baromra és minden kézimunkára is. És meghallá Zorobábel, a Sealtiel fia, és Jósua, a Jehosadák fia, a főpap, és a nép minden többi tagja az Úrnak, az ő Istenüknek szavát és Aggeus próféta beszédeit, a miként elküldte őt az Úr, az ő Istenük, és megfélemlék a nép az Úr előtt.

És szóla Aggeus, az Úr követe, az Úr küldetésében, mondván a népnek: Én veletek vagyok, azt mondja az Úr. És felindítá az Úr Zorobábelnek, a Sealtiel fiának, a Júda fejedelmének lelkét, és Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak lelkét, és a nép minden többi tagjának lelkét is, és bemenének és munkálkodának a Seregek Urának, az ő Istenüknek házában. A hatodik hónapnak huszonnegyedik napján, Dárius királynak második esztendejében.”

Ez a könyv nem azoknak a zsidóknak íródott, akik Babilonban maradtak, hanem ahhoz a maradékhoz szólt, akik egy szívvel Jeruzsálembe jöttek, hogy felépítsék az Úr házát.

A keresztyénség történelme során sokszor jöttek olyan személyek, akik élére álltak egy mozgalomnak, próbáltak építeni, de nem volt közük az Úrhoz. A katolikus egyház kezdte először, ő uralkodott a keresztyénség felett. De mindig voltak olyan népcsoportok, ahol valóságos ébredés volt, és ezeket üldözték.

Mivel Izrael eltért az Úrtól, az Úr Kr. e. 606-ban 70 évre Babilonba küldte őket, és Kr.e. 536-ig voltak ott rabságban. Az Úr felindította némelyeknek a szívét, és egy kis maradék visszatért Jeruzsálembe. Úgy gondolom, nagy lelkesedéssel, nagy lendülettel jöttek vissza Jeruzsálembe. Mikor visszatértek és látták az összeégett falakat, a romokat, hogy romba dőlt minden, akkor a szívül ellágyult. Ezsdrás 3. részében, amikor lerakták az Úr házának alapkövét, nagyon nagy öröm volt: „És énekelének, dicsérvén az Urat és hálát adván néki, mert jó, mert mindörökké való az Ő irgalmassága Izráelen” (Ezsd. 3:11.)

Viszont történt, ami történt, a 4. rész 1-2 versében, Júdea és Benjámin ellenségei meghallották, hogy templomot akarnak építeni, „menének

Zorobábelhez és a családfőkhöz...” Az ellenségnek mindenféle cselszövése meglágyította a nép szívét, és 15 évig szünetelt a munka, és elkezdtek a saját házaikat építeni. Ekkor jött Aggeus, és mondta ezeket a szavakat, amiket felolvastunk.

Tudjátok, mit láttam meg az utóbbi napokban? Valójában azokat az időket éljük, amikor Istennek a gyülekezete rabságban van. A keresztyének nagyon sok felekezetre vannak szétszétva, és meg vannak azokban a felekezetekben kötve, mint amiképpen Izrael népe Babilonba elhurcoltatott. Sokan, látva a nem jó dolgokat, megpróbálnak változtatni a dolgokon, és helyes alapokat lerakni. Tudjátok, mit láttam még meg? Azoknak, akiknek az ÚR indította fel a szívét, egyetlen céllal jöttek vissza: hogy felépítsék az ÚR házát Jeruzsálemben, ez volt az egyetlen céljuk.

A mai időkben, amelyben most élünk, mi a mi alapfoglatosságunk? Mivel foglalkozunk mi? Valóban az Úr házát építjük? Az a mi foglatosságunk? El tudjátok képzelni, hogy amikor meglátták az ellenséget, megrettentek, megtorpantak, és 16 év eltelt ezzel.

Miért jöttek ők vissza? Hogy az Úr házát felépítsék. A mai napokban ugyanaz a lehetőség van. Ha látod ezeket a gondokat, próbákat, csak az tudja a te szívedet is odavonzani az Úrhoz, hogy meglátod, valójában arra vagyok elhívva, hogy az Úr házát építsem. Ha felkelek reggel, vajon erre ébredek, hogy a mai napon is az Úr házát építsem? Ez kellene, hogy legyen a legfőbb foglatosságunk. A másodlagos elfoglaltságunk lehet esetleg a munkahelyünk.

Az Úr irgalommal teljes, elküldte a szolgáját, Aggeust, akinek a történelméről nem sokat tudunk. Ha figyelmesen elolvassunk mindazt, amit el akart mondani, egy idős emberről van szó, aki látta az első templom dicsőségét. Az Úr viszont látta a szívüket, hogy fellobbant a szívük, mint a mienk is, hogy az Úr házát építsük. Az Úr elkezdett újra szólania a néphez, akik majdhogynem elfelejtették, hogy miért is jöttek el, és ki-ki a saját házát építette.

5. vers „Ezt mondja a nép: Nem jött még el az idő, az Úr háza építésének ideje.” Így szólt azután Jahve, „Gondoljátok meg jól a ti útjaitokat.”

Ez a mondanivaló nem fogja megérinteni azt az embert, aki nem látta Isten tervét. Ha egy erkölcsös, vallásos ember akarsz lenni, akkor lehetsz. De nézzétek, mit mond itt: „Sokat vetettetek, keveset arattok, esztek, de nem elégesztek meg.” Ha sok testvért megkérdeznék, „Meg vagy elégedve az életeddel? A szívedben köszönetet tudsz mondani az Úrnak azért, ahogy vannak a dolgok az életedben? Tovább szomjúhozol, másképp szeretnéd, hogy legyen. Áldást akarsz a munkád után, de miért nincs? Mert a te fő foglatosságod nem az ÚR háza, más dolgokkal foglalkozol. Nincs égő vágy benned az Úr háza iránt.

Újra mondja a 7. versben, „Gondoljátok meg jól a ti útjaitokat. Menjetek fel a hegyre és hordjatok fát, és építsétek e házat, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőíttessem, azt mondja az Úr.”

Az Úrnak a házához való építőanyag fent a hegyen található, nem lent a völgyben vagy a síkságokon. Nagyon sokszor a Szentírásban, Istennek emberei az örökrészüket a hegyeken lévő helyeken választották. Választod te a hegyet? A nehézséget, a harcot? Vagy megpróbálsz kikerülni, és a könnyű utat választani? Sokszor visszaemlékszem az Úr példázatára, hogy „Milyen nehezen mennek be a

gazdagok Isten országába.” Nagyon kevesen vannak, akik látják, hogy mi az Úr vágya, mi az Úr terve. Választván a hegyet és a nehézségeket, megtaláljuk az építőanyagokat, amellyel az Úr házát építhetjük.

Sok olyan csoportot láttam, hogy hívők próbáltak együtt lenni úgy, ahogy az Igében van, de nem látták meg, hogy az Úr teve az Ő házának az építéséről szól. Nem az a célja, hogy amikor együtt vagyunk, jól érezzük magunkat. Sajnos nem úgy van, hogy egy nap azt mondjuk, az Úr engem megvizsgált, megfeddett és megérte, hogy eljöttem a gyülekezetbe. Láttam sok olyan csoportot, akik így formálódtak, és nem mentek tovább, azért, mert az Úr akkor örül, és akkor gyönyörködik benne, ha felmegyünk a hegyre és építjük a házat.

9-11. vers: „Sokat vártatok, de ímé kevés lett; haza is hordtátok, de én ráfuvallok arra! Mi okért? azt mondja a Seregeknek Ura. Az én házamért, a mely, ím, romban áll, ti pedig siettek, ki-ki a maga házához. Azért vonták meg tőletek az egek a harmatot, vonták meg a föld az ő termését. És pusztulást rendeltem a sík földre és a hegyekre, a búzára és a borra, az olajra és mindarra, a mit a föld terem; sőt az emberre és a baromra és minden kézimunkára is.

Mindezek azért jöttek reájuk, mert az eredeti céljuktól, az Úr háza építésétől eltávolodtak.

12. vers: És meghallá Zorobábel, a Sealtiel fia, és Jósua, a Jehosadak fia, a főpap, és a nép minden többi tagja az Úrnak, az ő Istenüknek szavát és Aggeus próféta beszédeit, a miként elküldte őt az Úr, az ő Istenük, és megfélemlék a nép az Úr előtt. És amikor a szívükben megértették ezt, újra elkezdtek építeni az ÚR házát. Nincs annál nagyobb bátorítás, mint ami a 13. versben van leírva: „Én veletek vagyok, azt mondja az Úr.”

És láthatjuk azt, hogy Aggeus a próféta nem tett mást, hanem ekkor, amikor ezek a komoly megpróbáltatások jöttek, és a hitük próbára lett téve, azt mondta nekik: Az Úr veletek van. „Én veletek vagyok.” És olyan nagy befolyással volt az életükre az Úr szava, hogy újra munkához fogtak, és újra neki láttak az Úr házát építeni.

Sokszor mondtam, hogy amikor ide jövünk, – és tudom, vannak közöttünk olyanok, akik nem veszik komolyan ezeket a dolgokat-, hogy amikor idejössz, vagy találkozol az utcán egy testvérrrel, az van a szívedben, „Hogyan lehetek én áldás ennek a testvéremnek, mit adhatok neki?” Ezt jelenti az, hogy te az Úr házát építed. Hogy hozhatnák ide valamit, hogy a gyülekezet épülhessen? Ha valójában nagyon komolyan veszem ezt egész héten és az Úr előtt állok: Uram nem akarok üres kézzel ide jönni. Sokan jönnek úgy, hogy nem hoznak semmit, mert nem imádkoznak. Ha így imádkoznánk, az Úr megáldana bennünket, és mindaz, ami felette van, az öröm és a békeség, ez az a követség, amit a papok hoztak az Úr elé. Nem csak az, hogy Uram légy irgalmas hozzám, védj meg engem. Tudom, hogy ezek is jó imák. De az Úr házát építeni, ez az alapelhívásunk, amiért az Úr minket elhívott.

Azt mondták, „Nem jött még el az ideje, nincs most ennek az ideje, az idő arra jött el, hogy önmagadnak éljék”, – és nem veszed észre, hogy az idő elfolyik, és azt az időt, ami az Úr ideje, önmagadnak használod el. Olyan gondok vannak, amelyek az évek hosszú során egy helyben tartanak. Ott van mindezek mögött az ellenség, aki azt akarja, hogy egy helyben maradj, és ne építsd az Úrnak a

házát. Az a vágyam, hogy az Úr megnyissa a szemünket, hogy lássuk, mire hívott el Ő bennünket. És a mi alapfoglalkozásunk nem az, hogy elmenjünk nyolc órát egy munkahelyre, és ott mindent pontosan és szépen elrendezzünk. Nem ez az elhívás. Amire mi valójában elhívattunk, legfőképpen az, hogy az Úr házát építsük. Adja az Úr, hogy láthassuk meg, ez számunkra a legfontosabb feladat. Ámen. (R.G.)

forrás: <http://www.ekklesiaoradea.ro/>